

РЕШЕНИЕ

№ 7325

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 26.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **7019** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез юрк. Е. Р., против Решение № Ц-14 от 30.06.2023 г., издадено от Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), в частта му по раздел II, т. 5.1 от разпоредителната му част.

Твърди се, че решението в оспорената му част е незаконосъобразно поради противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона.

Изложени са подробни аргументи, че при метод за ценово регулиране „горна граница на приходи“, КЕВР утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийните предприятия за първата година от регулаторния период и може да ги изменя в края на всяка ценова година или в края на регулаторния период в съответствие с глава трета от НРЦЕЕ, като при този метод за ценово регулиране може регулаторният орган да извършва годишни корекции с инфлационен индекс за предходен период, с коефициент за подобряване на ефективността, с показатели въз основа на изпълнението, с разлика между прогнозни и отчетни инвестиции и с фактора Z, като оспорва приложените в Решение Ц-14 годишни корекции на необходимите приходи по чл. 38, ал. 4 и ал. 7 от НРЦЕЕ с инфлационен индекс за предходен период и фактора Z. Иска се отмяна на решението в частта му по раздел II, т. 5.1 и връщане на

преписката на КЕВР със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание оспорващият чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли съда да я уважи.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез юрк. Р., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение, като бъде потвърдено решението в обжалваната му част. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира разноски в размер на едно юрисконсултско възнаграждение и депозит за вещо лице в размер на 670 лева.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ“ АД /променено наименование на фирма, вписано в ТР при АВ на 06.10.2022 г., сегашно наименование „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД/ има издадена лицензия № Л-135-07 от 13.08.2004 г. за разпределение на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на територията на Югозападна, С. и С. България.

С Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. на КЕВР, считано от 01.07.2021 г., на електроразпределителните дружества, в т.ч. и на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД – сега Е. Запад е определен от КЕВР метод на регулиране на цените „горна граница на приходите“ съгласно чл. 3, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия. Със същото са утвърдени цени и ценообразуващи елементи за първата ценова година от шести регулаторен период, а именно: при ценообразуващи елементи: необходими годишни приходи – 346 766 хил. лв. и пренесена електрическа енергия от 9 306 039 MWh, както следва:– цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на средно напрежение – 0,01076 лв./kWh, без ДДС;– цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на ниско напрежение – 0,03636 лв./kWh, без ДДС;– цена за достъп за небитови клиенти – 0,02151 лв./kW/ден, без ДДС;– цена за достъп за битови клиенти – 0,00605 лв./kWh, без ДДС. Същото е публично достъпно на адрес <https://www.dker.bg/bg/resheniya/resheniya-za-2021-god.html>. С него за операторите на разпределителни мрежи е определен регулаторен период с продължителност три години от 2021 г. до 2024 г.

Във връзка с изтичането на първия ценови период и в съответствие с изискванията на Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, жалбоподателят е подал заявление с вх.№ Е-13-62-87 от 30.03.2023 г. /л. 14-15/ в Комисията за енергийно и водно регулиране Заявление за изменение на действащи цени по чл. 41 ал.1, т. 3 от Наредба №1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на

електрическата енергия.

Със същото заявление е направено предложение за изменение на действащите цени на Е. Запад, считано от 01.07.2023 г., като са предложени следните цени: Ц. за достъп до електроразпределителната мрежа за небитови клиенти в лв. /кВт/ден 0,02579 лв. без ДДС; цена за достъп до електроразпределителната мрежа за битови клиенти в лв./кВтч - 0,00736 лв. без ДДС; цена за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на средно напрежение лв./кВтч - 0,01784 лв. без ДДС и цена за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на ниско напрежение в лв/кВтч 0,07064 лв. без ДДС. Неразделна част от заявлението, са приложения от №1 до № 13 /л. 17-112/, измежду които и: обяснителна записка, регулаторни таблици, справка за технико-икономически показатели за 2022 г., ГФО за 2022 г., доклад на независимия одитор и доклад за дейността.

Със Заповед № 3-Е-142 от 11.04.2023 г. /л. 501/ на председателя на КЕВР е сформирана работна група със задачи: да извърши анализи, въз основа на които да бъдат изготвени доклад и проект на решение за определяне на разполагаемостта за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да изкупува електрическа енергия и количеството електрическа енергия, в съответствие с които общественият доставчик да сключва сделки с крайните снабдители, както и за утвърждаване цени на електрическата енергия и на мрежови услуги за регулаторния/ценовия период 01.07.2023 – 30.06.2024 г.

Назначената със Заповедта от 11.04.2023 г. на председателя на КЕВР работна група е извършила анализ на данните, съдържащи се в подадените от всички енергийни дружества заявления и допълнителните писма към тях, като е изготвила доклад с вх. № Е-ДК-664 от 22.05. 2023 г. /л. 461-500/, който е приет от КЕВР с решение по Протокол № 169 от 26.05.2023 г., т. 3 /л. 416-460/.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 47 от НРЦЕЕ е проведено открито заседание на 01.06.2023 г. Проектът на решение за утвърждаване на цени на електрическата енергия, е подложен на 06.06.2023 г. на обществено обсъждане по реда на чл. 14 от ЗЕ, за което е представен протокол от 06.06.2023 г. /л. 328 – 335/.

Във връзка с проведените открито заседание от енергийните дружества са постъпили становища и възражения, в т.ч. и от жалбоподателя с писмо вх.№ Е-13-62-138/01.06.2023 г. /л. 391-393/, които Комисията е разгледала и обсъдила в мотивите /стр. 74-78/ на оспореното в настоящото производство решение.

Оспореното решение е прието на закрито заседание на 30.06.2023 г. въз основа на събраните в хода на административното производство данни и доказателства от проведени на 01.06.2023 г. открито заседание и на 06.06.2023 г. обществено обсъждане.

Решението е прието в законоустановената форма, съдържа доказателства и мотиви и е подписано от Председателя на КЕВР доц. д-р И. И. и двама от членовете на комисията със стаж в енергетиката А. Й. и Б. Г., видно от извлечение от Протокол № 210 от

30.06.2023 г. /л. 236-302/.

В хода на съдебното производство са приети без оспорване и приложени административната преписка, ведно с доказателствата по нея, както и доказателствата, представени към жалбата. Изслушана е Съдебно-икономическа експертиза /СИЕ/, изготвена от маг. ик. В. Г. П., неоспорена от страните и кредитирана от съда като обективна и компетентна.

От отговорите на поставените въпроси в Заключението по СИЕ се установява следното:

В отговор на въпрос 1 вещото лице сочи, че компенсация по решенията на Министерския съвет не са включени като отделен елемент във формулата по чл. 38, ал. 7 от НРЦЕЕ.

На втори въпрос: Включени ли са от КЕВР посочените по-горе компенсация при изчисляването на Цтр1, която цена е елемент от формулата за изчисляване на Z фактор по чл. 38, ал. 7 от Наредба № 1 – експертът сочи, че при извършения анализ на предоставените от КЕВР изчисления на Z-фактора, се потвърждава изложеното в Решение № Ц-14 /30.06.2023 г.1, че Цтр1 е изчислена на база отчетни закупени количества на БНЕБ, като постигнатата среднопретеглена цена (Цп) е намалена с получените компенсация, от което следва, че компенсацията са взети предвид при изчисляването на Цтр1 /представено и в табличен вид на стр. 11 от заключението /л. 563/. Наличието на получени от електроразпределителните дружества компенсация, за поемане на част от увеличените разходи за закупена електрическа енергия за технологични разходи в резултат от нарасналите цени на свободния пазар, следва да бъде взето предвид при изчисляване на корекцията със Z-фактор, която корекция цели да осигури на регулираните дружества утвърдения им за съответния ценови/регулаторен период марж, включващ одобрените оперативни разходи за дейността и възвръщаемост на капитала. Въпросът се състои в механизма, по който това да бъде направено. При положение, че компенсацията по решения на Министерски съвет са временна мярка и не са предвидени в разписаните изисквания за изчисляване на цените, необходимите приходи и корекциите по време на регулаторния период, е въпрос за подход - по какъв начин те да бъдат взети предвид, така че най-точно да се отрази ефекта и тяхното значение. По смисъл, компенсацията по решения на Министерски съвет в случая имат за цел да компенсират частично високите цени на електрическата енергия и техния ефект върху разходите на електроразпределителните дружества, така че да не се стигне до необходимост от повишение на цените на мрежовите услуги за крайните клиенти, тъй като корекцията с фактора Z отразява разликата между определената от КЕВР прогнозна пазарна цена за базов товар за групата за съответния период и постигнатата (отчетена) цена за закупена електрическа енергия за същия период, и компенсацията по решенията на Министерски съвет намаляват корекцията с фактора Z, която би била по-голяма при липсата на компенсация.

На база изложеното вещото лице счита, че в цената, по която електроразпределителните дружества са закупили електрическата енергия за

покриване на технологичните разходи е по-коректно да се включат разходите след приспаднати компенсации по причина, че компенсациите са определени на 1 мегават на час електрическа енергия - 110 лв./МВтч, и с получените компенсации са намалени разходите на дружествата за закупена електрическа енергия за технологични разходи за част от периода (месеците юли, август, септември и декември на 2022 г.).

Възможно е прилагане на подход - в цената, по която Е. са закупили електрическата енергия за покриване на технологичните разходи да се включат пълните разходи за закупена електрическа енергия, като с получените компенсации се коригира изчисления Z фактор в намаление.

Двата варианта на изчисление са дадени в таблица на л. 565.

При вземане предвид на компенсациите в постигнатата цена, се коригират в намаление разходите за месеците с получени компенсации, за останалите месеци разходите са отчетените по фактури, общата сума на разходите намалява и постигнатата средна пазарна цена е по-ниска.

При невземане предвид на компенсациите в намаление на разходите за месеците, за които са получени, се изчислява по-висока постигната средна цена за закупена електрическа енергия за технологични разходи (ред 4 от таблицата).

Средната постигната цена участва в изчисленията и на нейна база се изчисляват отчетените разходи за електрическа енергия за технологични разходи. При едно и също количество (ред 3 от таблицата), във втория случай - с по-висока постигната средно-претеглена цена (без компенсации) (ред 4) се получава по-висока стойност на отчетените разходи (ред 10), които като се извадят от реализираните приходи (ред 11), се получава по-ниска стойност на постигнатия марж (ред 17), съответно по-малка сума на Z фактора, която следва да бъде иззета, тъй като реализирания марж и в двата случая е по-висок от утвърдения (ред 16).

При липсата на въведени регулаторни правила за отчитане на такъв вид компенсации с временен характер, вещото лице не изказва еднозначно становище по какъв начин следва да бъдат взети предвид получените от Е. компенсации за намаляване на разходите за закупена електрическа енергия за технологични разходи, тъй като са възможни повече от един варианти, които дават различен резултат от изчисленията.

В отговор на 4 въпрос след извършен анализ на изискванията за регулаторно ценообразуване, залегнали в Закона за енергетиката и в Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, становището на в. л. П. е следното:

Формулата по чл. 10, ал. 1 от НРЦЕЕ се отнася за необходимите приходи за бъдещ период - за периода, за който се утвърждават цени, и в нея не се включват корекции за минали периоди; Допустимите корекции, произтичащи от минали периоди са дадени в Глава трета - Изменение на цените при основните методи на регулиране - чл. 38 от Наредбата, и при приложимия метод на регулиране „горна граница на приходите" те са: в резултат на изпълнени и отчетени инвестиции - корекция между утвърдено и

отчетено; корекция с фактора Z , която има за цел да отчете разлики в разходите за закупена електрическа енергия за технологични разходи, произтичащи от покупните цени, за одобрения от регулатора допустим процент технологични разходи за съответния период, така че електроразпределителното дружество да получи утвърдения му марж за покриване на разходите за дейността и за реализиране на одобрената възвръщаемост.

Другите две корекции по чл. 38 от НРЦЕЕ са с инфлационен индекс и с показатели въз основа на изпълнението, се прилагат към разходите за предстоящия ценови период, като част от регулаторния период.

Следователно, и тъй като елементът „P“ (разходи) от формулата по чл. 10, ал. 1 от НРЦЕЕ се отнася за прогнозни разходи, а корекцията в разходите се извършва чрез фактора Z по чл. 38 от същата, не би следвало получените компенсации да се въвеждат като допълнителен елемент със знак минус във формулата за изчисление на необходимите приходи, както и не би следвало с получените компенсации да се намаляват прогнозните разходи „P“.

На въпрос 5 - извършените от вещото лице анализи водят до извод, че при съобразяване с принципите и методите на регулиране, заложен в Закона за енергетиката и в Наредба № 1 от 14.03.2017 г., корекцията с получените компенсации трябва да бъде отразена в намаление на извършените разходи за закупуване на електрическа за технологични разходи, а тази корекция за минал период се извършва чрез фактора Z .

В отговор на поставения от ответника първи въпрос експертът сочи, че в съответствие с изложеното при отговорите по раздел I. от заключението, и по-конкретно на задачи № 3, 4 и 5, вещото лице счита, че изплатените компенсации по решения на Министерски съвет може да бъдат отразени и следва да се отнесат към корекцията с фактора Z , чиято цел и същност е да компенсира разлики в разходите за закупена електрическа енергия за технологични разходи, произтичащи от цените.

В отговор на втория въпрос вещото лице отбелязва, че както е представено при отговора на задача № 4 по раздел I, формулата по чл. 10, ал. 1 от НРЦЕЕ се отнася за необходимите приходи за бъдещ период. Допустимите корекции по време на регулаторния период са дадени в Глава трета - Изменение на цените при основните методи на регулиране - чл. 38 от Наредбата, и при приложимия метод на регулиране „горна граница на приходите“ те са: с индекс на инфлация, с показатели въз основа на изпълнението (показатели за качество), в резултат на изпълнени и отчетени инвестиции - корекция между утвърдено и отчетено, корекция с фактора Z , която има за цел да отчете разлики в разходите за закупена електрическа енергия за технологични разходи, произтичащи от покупните цени, за одобрения от регулатора допустим процент технологични разходи за съответния период, така че електроразпределителното дружество да получи утвърдения му марж за покриване на разходите за дейността и за реализиране на одобрената възвръщаемост. Следователно, в регулаторната рамка няма предвидена корекция на необходимите годишни приходи по време на регулаторния период, която да отразява разлика в разходите за закупена

електрическа енергия за технологични разходи , освен Z фактора.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 10 от ЗЕ, КЕВР осъществява регулирането на дейностите в енергетиката, а въз основа на чл. 21, т. 8 от ЗЕ Комисията осъществява регулиране на цените в предвидените от закона случаи. В чл. 30, ал.1, т. 13 от ЗЕ е посочено, че на регулиране от Комисията подлежат цените, за достъп и/или за пренос през електроразпределителните мрежи. С оглед посочените разпоредби оспореното решение на КЕВР е издадено от компетентен орган в кръга на неговата компетентност.

Оспореното решение е прието в изискуемата от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. В конкретния случай процесното решение е прието на заседание на КЕВР в състав "Енергетика" при наличие на изискуемия кворум. В съответствие с изискването на 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ решението е прието на заседание на КЕВР в състав „Енергетика“ при наличие на изискуемия кворум, с единодушие от присъстващите членове, 2 от които са със стаж в енергетиката. Решението е взето на закрито заседание на комисията съобразно чл. 13, ал. 7, вр. ал. 5 от ЗЕ, за което е съставен протокол с отразени в него начин на гласуване на членовете.

Видно от доказателствата по делото, спазена е била процедурата по провеждане на административното производство. Същата е установена в ЗЕ и в Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), приета на основание чл. 36, ал. 3 от ЗЕ.

Съгласно чл. 36, ал.1 от ЗЕ, цените на електрическата енергия се образуват от енергийните предприятия, съобразно изискванията на закона, наредбите по прилагането му и указанията, дадени от Комисията по утвърдени от нея образци за утвърждаване на цени на електрическа енергия. Производството е инициатирано по заявление на енергийното предприятие вх. № Е-13-62-87 от 30.03.2023 г. за утвърждаване на цени на електрическа енергия, на което е възложено съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗЕ задължението да образува подлежащите на регулиране цени.

Със Заповед № 3-Е-142/11.04.2023 г. на председателя на КЕВР е създадена работна група, която е извършила анализ на данните, съдържащи се в подадените от всички енергийни дружества заявления и допълнителните писма и уточнения към тях, като е изготвила Доклад вх. № Е-Дк-664/22.05.2023 г. Последният е приет от КЕВР с Решение по Протокол № 169 от 26.05.2023 г, т. 3.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 47 от НРЦЕЕ е проведено отрито заседание на Комисията на дата 01.06.2023 г. На основание чл. 48 от НРЦЕЕ, КЕВР с решение по Протокол №179/02.06.2023 г., т. 2 е приела проект на решение за утвърждаване на цени на електрическа енергия, който е бил подложен на 06.06.2023 г. на обществено обсъждане по реда на чл. 14 от ЗЕ.

Жалбоподателят в настоящото производство представил писмено становище /писмо с вх.№Е-13-62-138 от 01.06.2023 г. /, относно приетите от КЕВР доклад и проект на решение за утвърждаване на цени в сектор "Електроенергетика", в което изложил своите възражения. КЕВР приела оспореното решение, като в същото се съдържа подробна аргументация относно основанията за приемането, респективно неприемането на възраженията на жалбоподателя.

Съдът намира, че решението на КЕВР е мотивирано, като в същото са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. В оспорения акт подробно са изложени съображенията на КЕВР за приемане на обжалваната цена и нейните ценообразуващи елементи.

Законодателят съгл. чл. 36, ал. 1 от ЗЕ не задължава административния орган да възприеме предложението на енергийно предприятие за изменение на действащи цени, а оправомощава КЕВР да извърши преценка на същото, съобразно нормативно установените критерии, поради което утвърдените с Решение Ц-14 цени може да се различават от тези в заявлението и съответно в проекта на решение. При упражняване на правомощията си КЕВР действа в условията на оперативна самостоятелност, а не на обвързана компетентност, следователно има правомощие да утвърди такъв размер на ценообразуващите елементи, какъвто тя счита за икономически обосноваван. Административният орган в съответствие с чл. 35 АПК трябва да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да обсъди възраженията и обясненията на заинтересованите страни. Това изискване не означава, че възраженията и обясненията задължително трябва да фигурират в мотивите на административния акт заедно с аргументи, свързани с тяхното отхвърляне. Необсъждането на всички конкретни възражения не обосновава извод за наличие на съществено нарушение на производствените правила, ако са изяснени всички релевантни обстоятелства. Понастоящем от стр.74 до стр.78 от решение Ц-14 КЕВР е анализираща предпоставките за основателността на исканията на жалбоподателя с мотиви по конкретните възражения.

Относно материалната законосъобразност на акта:

По силата на чл. 21, ал. 1, т. 8 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 13 от Закона за енергетиката (ЗЕ) на регулиране от КЕВР подлежат цените за достъп и/или за пренос през електроразпределителните мрежи. Съгласно чл. 36 ЗЕ цените, които подлежат на регулиране, се образуват от енергийните предприятия съобразно изискванията на закона и наредбите по ал. 3. В случая релевантна е Наредба № 1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия /НРЦЕЕ/.

Според чл. 32, ал. 1 от ЗЕ във връзка с чл. 3, ал. 1 от НРЦЕЕ при осъществяване на правомощията си по ценовото регулиране Комисията за енергийно и водно регулиране, може да прилага различни методи за регулиране, да определя показатели за ефективност на енергийните предприятия, показатели за сравнимост между тях, изпълнение на базисни критерии.

По отношение на дружествата, получили лицензия за разпределение на електрическа енергия, какъвто е жалбоподателят, от 2005 г. КЕВР прилага метод за ценово регулиране "горна граница на приходи". Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 2 от НРЦЕЕ това е метод, при който регулаторният период е с продължителност от 2 до 5 години; след проведен регулаторен преглед комисията утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийното предприятие за втората година от регулаторния период и може да ги изменя в края на всяка ценова година или в края на регулаторния период в съответствие с глава трета от Наредба №1. При прилагане на метода за ценово регулиране „горна граница на приходи“, цените за достъп и за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи са утвърждавани при регулаторни периоди с продължителност, както следва: тригодишен (2005-2008 г.), петгодишен (2008-2013г.), двугодишен (2013-2015г.), тригодишен (2015-2018 г.) и тригодишен (2018-2021).

Настоящият регулаторен период за оператори на разпределителни мрежи е определен от Комисията с Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. и същият е с продължителност от три години (от 2021 г. до 2024 г.). С последното са утвърдени цени и необходими годишни приходи, които в следващите години могат да бъдат коригирани единствено и само в предвидените в нормативната уредба случаи.

По смисъла на параграф 1, т. 14 и т. 15 от НРЦЕЕ "регулаторен период" е периодът между два регулаторни прегледа който започва от първи юли на съответната година и е с продължителност и е с продължителност от 2 до 5 години за енергийните предприятия, за които се прилага методът по чл. 3, ал. 2, т. 2, а "регулаторен преглед" означава дейност, при която комисията извършва анализ и оценка на отчетната информация за базисната година и прогнозната информация за следващ ценови/регулаторен период, предоставена от енергийните предприятия. В резултат на регулаторния преглед комисията утвърждава: а) прогнозните необходими приходи и цените на енергийните предприятия, включително икономически обосноваването на разходи и възвръщаемост на капитала или надценка за дейностите по съответните лицензи; б) продължителността на регулаторния период при регулиране чрез стимули, както и стойностите на ценообразуващите елементи, въз основа на които

енергийните предприятия предлагат за утвърждаване цени за следващ ценови период в рамките на регулаторния период.

Тарифната структура на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, одобрена от КЕВР, включва: цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на средно напрежение в лв./кВтч; цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на ниско напрежение в лв./кВтч; цена за достъп до електроразпределителната мрежа за небитови клиенти в лв./кВт/ден; цена за достъп до електроразпределителната мрежа за битови клиенти в лв./кВтч.

С оспореното Решение № Ц-14/30.06.2023 г., по раздел II, т.5.1, КЕВР е утвърдила на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД цени без ДДС и техни ценообразуващи елементи, за втората ценова година от шестия регулаторен период, както следва: Ц. за достъп за небитови клиенти - 0,02683 лв./кWh/ден; Ц. за достъп за битови клиенти - 0,00754 лв./кWh; Ц. за пренос на електрическа енергия през електроразпределителна мрежа на средно напрежение - 0,01065 лв./кWh; Ц. за пренос на електрическа енергия през електроразпределителна мрежа на ниско напрежение - 0,04232 лв./кWh.

Съгласно чл. 28 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия /НРЦЕЕ/ цената за достъп до електроразпределителната мрежа се образува по групи клиенти въз основа на утвърдените прогнозни необходими годишни приходи съгласно чл. 10 и утвърденото прогнозно количество електрическа енергия за разпределение до крайни клиенти или предоставената/договорената мощност /ал.1/. Цената за пренос на електрическата енергия през електроразпределителната мрежа се образува въз основа на утвърдените прогнозни необходими годишни приходи съгласно чл. 10 и утвърденото прогнозно количество електрическа енергия за разпределение до крайни клиенти /ал.2/. Прогнозните нива на технологичните разходи по разпределението се остойностяват по сумата от цената, определена по реда на раздел I., цената за задължения към обществото и цените за пренос и достъп през/до електропреносната мрежа /ал.3/.

С жалбата се оспорва приложените в Решение Ц-14 годишни корекции на необходимите приходи по чл. 38, ал.4 и ал.7 от НРЦЕЕ с индекс за предходен период и фактора Z.

Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 4 /в относимата редакция към датата на издаване на акта/ от НРЦЕЕ /Глава трета/ при регулиране на цените чрез методите на ценово регулиране по чл. 3, ал. 2, т. 2 могат да се извършат следните годишни корекции: 1. с инфлационен индекс (И) за предходен период на основата на данни от Националния статистически институт съобразно влиянието му върху признатите разходи за дейността (без разходите за амортизации) и с коефициент за подобряване на ефективността при спазване на принципите на чл. 23 и 31 от Закона за енергетиката; 2. с показатели въз основа на изпълнението (качество на енергията, качество на обслужването), като признатите необходими приходи на енергийното предприятие се коригират при неизпълнението на определените от комисията целеви показатели и разликата между прогнозните и реализираните инвестиции; 3. в резултат на изпълнени и отчетени инвестиции, на основата на достоверни данни за активите по

видове дейности, съгласно представените отчети и/или извършена проверка.

Съгласно ал. 7 на чл.38 от посочения подзаконен нормативен акт при прилагане на метода "горна граница на приходи" се извършва и корекция с фактора Z, която се изчислява по посочената в същата норма формула.

В жалбата е направено оплакване относно приложената корекция с инфлационен индекс по чл. 38, ал. 4, т. 1 от НРЦЕЕ.

По отношение утвърждаване на цените на жалбоподателя е приложим метод на регулиране, разписан в чл.3, ал.2, т.2 от НРЦЕЕ – „горна граница на приходи“. При този метод се определя регулаторен период за срок между 2 и 5 години, като за всяка година сред първата ценообразуващите елементи, респ. необходимите годишни приходи се коригират само в предвидения по чл. 38 от наредбата ред и елементи. Един от тези елементи се явява корекцията с инфлация. Както изрично е разписано в оспорения административен акт, с оглед прозрачност и прогнозируемост КЕВР е приложила подход, при който за всеки ценови период по време на регулаторния период, индексира оперативните разходи на дружествата с инфлационния индекс за предходната календарна година с оглед факта, че за първата ценова година от шестия регулаторен период са утвърдени оперативни разходи, които съответстват на отчетените през базисната година. По този начин КЕВР гарантира равнопоставено третиране както на клиентите, така и на енергийните дружества. В тази връзка на стр. 76 абзац 3, 4 и 5 от мотивите на процесното решение по отношение корекцията с инфлационен индекс по чл. 38, ал. 4, т. 1 от НРЦЕЕ, Е. Запад некоректно интерпретира информация, публикувана на интернет страницата на НСИ.

Настоящият състав счита, че дружеството неправилно е индексирало експлоатационните и административни разходи за дейността „разпределение на електрическа енергия“ с индекса на потребителските цени за декември 2022 г. спрямо декември 2021 г. в размер на 16,9%. Този индекс, по своята същност, представлява цената на кошницата в даден месец в сравнение с цената ѝ през същия месец на предходната година и би бил относим към разходите на дружеството само, ако всички разходи за годината се извършват през месец декември. В приложеното към заявлението на Е. Запад писмо от НСИ изх. № УП-133/24.01.2023 г. /л. 175/ ясно е посочено, че средногодишната инфлация за 2022 г. е в размер на 15,3%. Приложеният от Комисията инфлационен индекс е в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 4, т. 1 от НРЦЕЕ, че КЕВР извършва корекция с инфлационен индекс, т.е. средната инфлация за годината, а не с инфлационен индекс на потребителските цени, което както беше посочено по-горе е нещо различно. Комисията също така е посочила, че с оглед прозрачност и прогнозируемост, регулаторът следва да прилага подход, при който за всеки ценови период по време на регулаторния период, индексира оперативните разходи на дружествата с инфлационния индекс за предходната календарна година, предвид обстоятелството, че за първата ценова година от шестия регулаторен период са утвърдени оперативни разходи, съответстващи на отчетените през базисната година. По този начин се гарантира равнопоставено третиране на клиентите и енергийните дружества. Натрупаната инфлация през първите тримесечия на 2023 г., като част от общата инфлация за 2023 г., ще бъде отчетена при корекцията

по чл. 38, ал. 4, т. 1 от НРЦЕЕ за следващия ценови период. Следва да се отбележи, че съгласно § 1, т. 1 от ДР на НРЦЕЕ "Базисна година" е предходната календарна година или 12-месечен период, предхождащ внасянето на предложението, за който енергийното предприятие предоставя информация за лицензираната услуга, използвана като основа за определяне на цени. В случая Комисията, в рамките на оперативната си самостоятелност, е избрала да прилага за базисна година предходната календарна година както за определяне на оперативните разходи, така и за прилагане на корекционния индекс с инфлация. Както е посочено в мотивите на процесното решение и този подход е възприет в първата година на шестия регулаторен период, респективно Решение № Ц-14 от 30.06.2023 г. явявайки се трето поред следва регулаторната практика, установена от Комисията. В тази връзка става ясно, че неправилно дружеството твърди, че няма да бъде компенсирани с инфлация. Така в конкретния случай Комисията е взела отчетената инфлация за базисната година, която е декември 2021 г. - декември 2022 г. и именно с нея е коригирала оперативните разходи в оспореното решение, като с инфлацията за декември 2022 г. - декември 2023 г. ще се коригират необходимите годишни приходи в новото решение за периода 01.2024 г. - 30.06.2025 г.

Неоснователни се явяват оплакванията на жалбоподателя за неправилна корекция с фактор Z .

Съдът кредитира експертното заключение на СИЕ като компетентно изготвена, при използване на специални знания.

Както се установи от приетата по делото съдебно-икономическа експертиза КЕВР правилно е изчислила фактора Z , с който са коригирани необходимите приходи, така както е посочено в НРЦЕЕ - чл. 38, ал. 7. В тази връзка са неоснователни възраженията, че КЕВР не е приложила същата правилно. Както се установи и от разпита на вещото лице същата отразява всички елементи, които наредбата предвижда да се включат в нея, като по този начин се намалява възможността от значителни изкривявания, в следствие на наличието на прогнозни данни. От друга страна твърдението на жалбоподателя, че във формулата следва да се въведе нов елемент не почива на никаква нормативна основа.

От друга страна не е спорно между страните, че от месец октомври 2021 г. компенсиранието на високите цени на електрическата енергия над определен праг се извършва от Фонд „Сигурност на енергийната система“ (ФСЕС) посредством целево предоставени средства от държавния бюджет чрез бюджета на Министерството на енергетиката за изпълнение на приети от Министерския съвет програми за предоставяне на компенсации, свързани с цените на електрическата енергия и/или природния газ - чл. 36д, ал. 1, т. 8 от ЗЕ във връзка с чл. 36б, ал. 1, т. 4 от ЗЕ. Това по същество си е събитие с извънреден характер и няма как да бъде включено във формулата за изчисляване на фактора Z с отделен елемент. Това обстоятелство е потвърдено и от отговора на задача 1 поставена от жалбоподателя, в който вещото лице е посочило, че компенсациите на МС не са включени като отделен елемент в Z фактора. От отговора на въпрос втори става ясно, че Цтр1 след приспадане на получените компенсации, което е и правилният начин на изчисляване. Това е така, тъй

като при следване на логиката на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, и неизключване на получените компенсации, в утвърдените годишни приходи ще се включат разходи за закупуване на електрическа енергия за технологичен разход, които вече са били компенсирани от държавния бюджет по гореописания ред. Именно това обстоятелство е отчетено от КЕВР при изчисляване на фактора Z, като Комисията се е съобразила както със специалните принципи, съдържащи се в чл. 31, т. 2 от ЗЕ, че цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им и в чл. 23, т. 24 от ЗЕ за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, така и общия принцип на правото, че е недопустимо да се заплаща два пъти за едно и също нещо.

На следващо място от отговора на задача три и от разясненията на вещото лице в открито съдебно заседание стана ясно, че предлаганият от жалбоподателя подход се въвежда нов елемент във формулата по чл. 38, ал. 7 от НРЦЕЕ, което е недопустимо нарушение на закона.

От поставените два въпроса от ответника към вещото лице се изяснява структурата на посочената компенсация, че същата е относима само и единствено към фактора Z и не може да бъде включвана в необходимите годишни приходи или на друго място.

Отделно от горното, в НРЦЕЕ е въведен и регулаторен механизъм, който да защитава интересите, както на електроразпределителните дружества, така и на крайните клиенти, а именно при постигнатата среднопотеглена пазарна цена с над +/- 5% от прогнозната пазарна цена, тази разлика да бъде отразена в необходимите годишни приходи през следващия ценови период (чл. 38, ал. 7 от НРЦЕЕ). Фактът дали през следващия ценови период ще бъдат повишени цените на крайните клиенти, тъй като са налице отклонения от прогнозната пазарна цена над 5%, е неотносим към конкретния случай, тъй като от една страна това е въпрос, свързан с друго производство - обжалване на подзаконов нормативен акт, а от друга, като предвижда горепосочената норма от НРЦЕЕ, е налице и обратната възможност - да бъдат намалени крайните цени, т.е. спазен е принципът за осигуряване на баланс на интересите на енергийните предприятия и крайните клиенти, предвиден в чл. 23, т. 4 от ЗЕ.

В допълнение съдът намира, че единствено от икономическата активност на жалбоподателя и от вземаните от него управленски решения зависи дали ще максимализира приходите си или ще акумулира повече разходи, като закупува електрическата енергия на по-ниска, респективно по-висока цена, от тази която е част от необходимите годишни приходи на дружество, т.е. да реализира по-висок приход, съответно разход от този, който му гарантират регулираните цени.

Исканията за отмяна на процесното решение с изложените аргументи за неправилност на утвърдената цена са изцяло с икономически характер и обхващат въпроси, свързани с неговата целесъобразност, а не неговата законсъобразност. В производството по оспорване решенията на КЕВР, с които същата утвърждава цени на енергийни предприятия, съдът проверява компетентността на органа, спазването на установената форма, спазването на производствените правила и начина на формиране

на цените с оглед предвидените в закона и подзаконовите нормативни актове и одобрените от КЕВР методики и правила за ценообразуване при съчетано прилагане на всички ценообразуващи елементи, съобразно принципите на чл. 23, 24 и 31 от ЗЕ.

С оглед всичко изложено по-горе е видно, че доводите в жалбата са изцяло относно целесъобразността на оспореното решение Ц-14, ето защо и предвид чл.145, ал.1 АПК, същите не следва да се обсъждат. Следва да се отбележи също така, че в процедурата по утвърждаване на цените КЕВР е задължена да спазва принципите на регулиране, определени в чл. 23 от ЗЕ. Съгласно чл. 23, т.4 Комисията трябва да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. С оглед на това в правомощията на КЕВР е да извършва оценка и анализ на информацията или данните по отношение на тяхната точност и икономическа обоснованост. Следователно, при приемане на процесното решение в оспорената му част съдът намира, че КЕВР се е съобразила с всички относими факти и обстоятелства като е отчела и анализирала представените в хода на административното производство становища и възражения, в резултат на което е постановила правилен, законосъобразен и мотивиран административен акт.

Предвид изложеното, съдът приема, че решението, в частта по раздел II, т. 5. 1 на Комисията за енергийно и водно регулиране е законосъобразно, а подадената жалба от Е. Запад е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и на основание на чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 870 лева, от които 200 лв. юрисконсултско възнаграждение и 670 депозит за вещо лице.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез юрк. Е. Р., против Решение № Ц-14 от 30.06.2023 г., издадено от Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), в частта му по раздел II, т. 5.1 от разпоредителната му част.

ОСЪЖДА „Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране направените по делото разноски в общ размер на 870 /осемстотин и седемдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: